

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. III. Vindiciæ lansenianæ difflantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

478 LIBER SEXTUS

Certissimum verò est, solos electos non solum posse sed etiam velle in justitia finaliter perseverare & perseverando Salvari; ergò ex principio Janseniano rursùs profluit, quod pro solorum perseverantium salute ac perseverandi gratiâ sufficieni Christus Sanguinem suum fuderit : nam reprobri re ipsa non perseverant.

SECTIO III.

Vindiciae Iansenianæ diffitantur.

ARGUMENTUM PRIMUM.

Palladii in *Spongia Notarum* pag. 32.

Friola in *Præfulem criminatio*, quod asseveret Principiis Augustini consentaneum, Christum Dominum non magis Patrem pro æternâ salute per euntium, quam pro diaboli deprecatum. Cum enim liquido clarescat, quid phras̄ illa, pro æternâ alicujus salute deprecari, intelligat, videlicet ex redimentis animo orationem istam in actualem liberationem dirigī; quæ directio Christi inanis esse non potest; miserrimæ cavillationis genus est, sententias istā circumscriptione determinatas & septas arrodere: dum nihil apertius est, quam Christum directione illā voluntatis absolute, quæ inanis, & irrita non potest esse, non magis pereuntium æternam salutem, quam ipsius diaboli, voluisse.

REFUTATIO.

Non modò miserrimæ, sed ingratissimæ opinionis genus est, salutarem Generis humani, ac præsertim iustorum Redemptionem pusilli electorum Gregis palis velle circumfepire, nec aliam in Redemptore statuere redimendi ac salvandi voluntatem præter illam absolutam, quæ salutem inferat: atquè hoc fundamine malefacto inten-

DE PROPOSITIONE V. 479

tentionem salvandi Justos non electos compo-
nere intentioni , quæ nulla fuit, Christi salvandi
dæmones. Quis autem in dubium vocare possit,
Jansenium omnem seriam salutis reproborum ab-
judicasse voluntatem , partasque per mortem
Christi gratias , quibus Justi salvati possent re-
probi , respuisse? Nam gratiam & Molinisticè &
Thomisticè sufficientem ad Perseverandum hu-
jusmodi temporalibus justis invidit , justisque co-
nantibus & volentibus gratiam adēmit, quā præ-
cepta , inter quod non minimum est Perseveran-
di, possilia fiant.

Nequè hæc S. Augustini Principiis consentia-
nea sunt , cum S. Augustinus , licet absolutam
Salvandi voluntatem ad electos restringat, aliam
tamen agnoscat in Reditmentis animo directio-
nem, quæ nec effectum , nec salutem in redemp-
tis operetur. Omnium enim parvolorum sine
exceptione , admittit Christum esse *Jesum* , id est,
Salvatorem , licet non omnes Christo uniantur ,
nec à peccato salventur: omnibus necessarium
à Christo institutum regenerationis Sacramen-
tum ejus Sanguine rubricatum ac morte vivifi-
cum. Imò nec Judam, nec judæos reprobos à
Salvatoris beneficio ac animo fecit exortes. A
quibus omnibus Jansenius longissimō tramite
deviat. Quapropter Salvandi voluntas apud
Jansenium sicut non nisi una , eaque absoluta &
efficacissima est , ita mitem non patitur interpre-
tationem , quasi in diabolum Salvandum nullam
habuerit Christus voluntatis directionem ; in
reprobos autem aliquam , nempè ob impartitas
gratias , quibus saltem Salvati possent , nisi fortè
admodum remotè nempè gratiam habitualē ;
quamquam & illam , eo quod ad salutem æter-
nam non prospicit , reprobis suprà modum extenuet
asserens eam magis prodesse electis , quam illis
ipsis , qui justitiam temporalem accipiunt. AR-

480 LIBER SEXTUS
ARGUMENTUM II.

Refutatoris Epistolæ Leodiensis pag. 141.

Hinc autem rectè sequitur id, quod inde conclu-
dit Jansenius: si quis enim æternam salutem
reipsâ non consequatur, sequitur Christum pro æter-
nâ ipsius salute nec mortuum esse nec Sanguinem fu-
disse, nec semetipsum Redemptionem dedit, nec
Patrem orasse, sensu Augustini, id est, non sic, ut
pro æternâ ipsius salute pretium mortis & Sanguinis
sui applicare, semetipsum Redemptionem dare aut
Patrem orare voluntate absolutâ & efficaci voluerit.

R E F U T A T I O .

In sensu S. Augustini consecutio est proflua,
& consequens verum; qui à S. Augustinus de
efficaci & absolutâ salvandi voluntate agit, ex
quâ salus velut effectus infallibiliter promânat;
Jansenii autem sensu consequentia cespitat:
qui à ex eo, quod S. Augustinus afferat nullum Re-
demptorum perire, quod de absolutâ & efficaci
Redemptione sola cupid intellectum, Jansenius
infert neminem à salute excidere pro qua Chri-
stus mortuus fuerit etiam sufficienter; eò quod
Redemptionem sufficientem exsufflet, præser-
tim intellectam ratione mediorum, quibus re-
probi v.g. justi Salvari possent: quod Hæreticum
censet ipse Arnaldus. Quod ergo S. Augustinus de
una eaque excellentissima Redemptione Intelli-
git, Jansenius transfert ad omnem, seu potius
omnem aliam negat ab excellentissima illa dis-
cretam.

A R G U M E N T U M III.

Est Vincentii Paleologi pag. 33.

Sanctus Thomas expressè tradit, quod Dominus
non oraverit pro omnibus crucifixoribus suis,
sed pro his solum qui erant Prædestinati, ut per ip-
sum

DE PROPOSITIONE V. 481

sum vitam consequentur æternam. Hic mirè tri-
pudiat Vincentius, & Notarium hoc velut in elu-
etabili Argumento triumphatum eludit, & respon-
dentem, quod idem S. Doctor docēat: Christum pro
omnibus omnino esse mortuum non quantum ad effi-
ciam, sed quantum ad sufficientiam, dicit sœdissi-
mum captare effugium Sermone ad res parergas
conversō.

REFUTATIO.

Sancus Thomas docet, quod Dominus tan-
tum oraverit pro solis Prædestinatis re ipsā
Salvandis, seu ut vitam consequentur æter-
nam, seu pro ipsā salute efficaciter obtainenda,
concedo. Pro salute in suā causā, sive mediis,
quibus salvati possent etiam reprobi, & signan-
ter Justi, qui, ut benè notat Arnaldus, per mor-
tem Christi accipiunt Gratias, quibus salvati
possent, nego. Si namquè juxta D. Thom. Chri-
stus nequè pro salute in se, nequè pro causa oras-
set, quomodo idem Doctor affereret, quod Passio
Christi sit causa sufficiens salutis humanae, causa uni-
versalis remissionis omnium peccatorum? Quod pro
totā naturā satisfecit? Quod Christus sit caput om-
nium hominum etiam reproborum viventium?

Non erat itaq; Parergum, sufficientiam
mortis Christi oggerere Vincentio, sed Docto-
rem Angelicum per seipsum exponere: nam si
pro vitā æternā solorum Prædestinatorum ita
orasse vellet Doctor Angelicus; non posset, quod
satiatissimè præstat, sufficientiam mortis Christi
pro omnibus, inculcare, inculcatamque tam
constanter tueri. Nam ratione solius pretii non
poterat sufficientem Redemptionem afferere, eò
quod alioquin etiam pro Daemonibus se Re-
demptionem dedisse dici posset, ut ratiocinatur
ipse Jansenius. Ergo Sacrificium mortis etiam,
certā ratione pro reproborum salute litatum est,

H h

ficut

482 LIBER SEXTUS

fic ut eam saltem in causis & mediis , quantum
potuit Salvator, affectu pietatis oraverit. Alioquin
quid ad illum parvuli non baptizandi , aut quid
& Sacramentum ejus ad parvulos qui reip̄a non
baptizantur , nequè salvantur?

ARGUMENTUM. IV.

Eiusdem in Mantissa pag. 63.

Dic saltem illi , sum damnatae Jansenianæ quin-
tæ manifestè reum fore Vincentium Paleophilum ,
cum Roma edixerit propositionem quintam intelle-
ctam eō sensu , ut Christus pro solorum prædestina-
torum salute voluntate absolutā , seu rationis (ut D.
Thomas loquitur) mortuus sit , velut impiam ,
blasphemam , contumeliosam , divinæ pietati dero-
gantem & hæreticam declarari , & ut talem dam-
nari.

REFUTATIO.

Longè dissident intervallō : Christus pro so-
lorum prædestinatorum salute voluntate
absolutā seu rationis mortuus est , & pro solorum
prædestinatorum salute mortuus est : Prima nam-
què per illam absolutam voluntatem à salute
reip̄a obtainendā reprobos dumtaxat excludit ;
secunda verò omnis oblationis pretii , & mortis
ac mediorum pro salute institutorum facit exor-
tes eos , qui non Salvantur , destruitque veram ,
quam S. Thomas admittit , omnium Redemp-
tionem.

Verum quidem est , quod Vincentius illud :
*Christus mortuus est pro salute solorum Prædestina-
torum* , intelligat de voluntate absolutā ; sed & cer-
tum est , quod omnem aliam Redemptionem , quæ
ab effectu sejungitur sive salutis sive gratiæ , ut
spuriam rejiciat ; ut proindè sub alis Doctoris
Angelici vaticani ictum fulminis non effugiat.

AR-

DE PROPOSITIONE V. 483

ARGUMENTUM V.

Ex S.Thomæ 3.p.q. 21.art. 4. O.

Secundum voluntatem rationis Christus nihil aliud voluit, nisi quod scivit Deum velle. Et ideo omnis absoluta voluntas Christi, etiam humana, fuit impleta, quia fuit Deo conformis: & per consequens omnis ejus oratio fuit exaudita. Nam ut præmisit, oratio est quodammodo interpretativa voluntatis humanæ. Atque pro salute solorum fuit exaudita electorum; ergo.

RESPONSIΟ.

Voluntas Dei fuit, ut Christus fieret caput omnium. Ut pro omnibus, quorum caput fieret, se daret Redemptionem, & institueret remedium. Voluntas Dei fuit, ut etiam reprobis justis darentur auxilia salutaria; ergo voluntas Christi fuit in hunc finem pati & orare.. Quia autem Deus voluit solos electos re ipsa salutem consequi, voluit & sic Christus; & pro auxilio isto efficaciter salutem adferente mortuus est, & oravit. Et sic oratio Christi eatenus etiam exaudita est, nequè in sola velleitate pietatis persistit.

SECTIO IV.

Vincentius Paleologus Iansenianam causam ad Doctoris Angelici Tribunal devocans, in morte Christi pro omnibus seu omnium salute ab eodem condemnatur.

Jansenius notionem vocis *redemptionem dare* præ cæteris sibi penetrare visus, disertè & exerte insufficien tem habet redemptionem, quæ

Hb 2

16-